

AÁÄBČČĐĐEEĚFCHÍĐKLLMNŇOÓÓPQRRŘSŠTŤUÚĽĽWXYÝŽŽ

ááäbcčđđeeěfghíđklmnňoóóópqrřsštťuúľľwxyýžž

0123456789

-?!"-

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty zvanej Italská. Bol nábožný a bohabožný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanoviť sa modli k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludnia videl ľasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviať ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadol a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu „Tvoje modlitby a tvoré almužiny vystúpili pred Bohom tváru a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď aniel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch slúhov a nábožného vojača z tých, čo mu boli podriadení, všetkro im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň keď bol na ceste a blížil sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strečku modliť sa. Keď vysľadol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do vyrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spuštané za štyri rohy na zem. Bol v nej všetky druhy štvormožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. Izaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Niakym činom, Pane, ved som nikdy nejedol nič poškvenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh čistiť ty nazývaj poškveneným!“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol záukaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimona v dom. Zavolali a pájali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ňa traia muži. Vstaň teda, zid dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabožný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od svätejho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey, Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými priateľmi a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu „Vstaň aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mine Boh ukráza, že nemám nikoho nazývať poškveneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pájiam sa, kvôli čomu ste ma pozvali.“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu čo som sa o tretej hodine popoludnia modli vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Bohom tvárou aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naďaj a poznávam, že Boh venadrža náromu ale v každom národe mu je milý ten kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom všetkých! Vy viete, čo sa počnúc od Gáiley po krste, ktorý hľásal Ján, diaľ po celej Judei; akej Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s nim Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v iudejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesil ho na drevo a zabil. Boh ho tretieho dňa vznesiel a dal mu aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu ale svedkom. Ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pieli. A príkázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaľne odpustenie ľučekov každého, kto v neho verí.“ Kym Peter toto hovoril, zoštúpil Duch Svätý na všetkých čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vylial aj na pošanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrsteni tí, čo dostali Duchu Svätého tak ako my?“ A rozkázať ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.